

Budapest, 2016. május 21. - Megjelent Király Ibolya Emlék-repeszek című könyve testvéréről, Király Károly erdélyi politikusról.

A kötetet

szombat délután mutatták be Budapesten, a Magyarság Házában.

Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke kiemelte: Király Ibolya könyve segít megérteni, hogyan működött a Ceausescu-rendszer, ez a ma már elképzelhetetlen világ, segít megérteni azt, "hogymivel élünk együtt, és min próbáltunk változtatni".

Lezsák Sándor felidézte: számukra, akik a hatvanas évek végén, hetvenes évek elején fedezték fel a Kárpát-medencét, "legendás név volt" Király Károlyé.

A politikust méltatva kitért arra, hogy nagycsaládból származott, fiatalkorában hatással voltak rá a baloldali eszmék. 1968-ban a Kovászna megyei párbizottság első titkára lett. Egyre feljebb került, de a "magyarság helyét keresve" a Ceausescu-rendszerben, "egyszer csak rádöbrent, hogy cserbenhagyták". Ekkor, 1972-ben fordult szembe pártjával, és haragította magára a román pártvezetést.

Ettől kezdve folyamatosan atrocitások érték, sőt, Ceausescu meg is ölette volna, ha a pártvezetés nem tart a nyugati sajtótól.

Szili Katalin miniszterelnöki megbízott, az Országgyűlés volt elnöke köszöntőjében arról beszélt, hogy a legfontosabb feladat, hogy "megbecsüljük azokat, akik a nemzetért mindig, mindenkor és minden körülmények között kiálltak". Ugyanakkor - követve az ő példájukat - ma is lépéseket kell tenni az Európában élő kisebbségekért.

Rámutatott: a mai, 21. századi Európa lakosságának 85 százaléka tartozik többségi társadalomhoz, 10 százalék - közel 50 millió ember - él kisebbségben, és 5 százalék migráns, bevándorló. A hivatalos európai politika mégis szinte alig foglalkozik a lakossága 10 százalékát kitevő kisebbségben élőkkel.

Bíró Zoltán, a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet (Retörki) főigazgatója hangsúlyozta, hogy nem Király Károly az egyetlen, de biztosan a nagyon kevesek közül való, akik hatalmas elszántsággal képesek voltak ekkora fordulatra: Ceausescu köreiből egyszer csak szembefordulni a rendszerrel. Hozzátette: nem egyszerűen politikai szembenállás miatt, hanem egy nemzet, a magyarság érdekében tette ezt.

A Retörki főigazgatója kitért arra, hogy a kötet műfaja nehezen meghatározó, hiszen egyszerre tanulmány, memoár és dokumentumok gyűjteménye. Éppen ezért a kötet egyszerre tudományos és életszerű - tette hozzá.

Király Ilona arról beszélt, hogy könyvében folyamatosan csapong: hol zárójelben írja meg utólagos reflexióit vagy beolvas egy volt barátjának, akiről idő közben kiderült, hogy besúgó volt, vagy a naplójából idéz, vagy az előkerült dokumentumokat közli.

Király Ibolya úgy fogalmazott: azoknak az "egyszerű, névtelen embereknek" ajánlja könyvét, akik abban a korban is kiálltak fivére mellett, "amikor az abszurd volt a normális".

A kötet az Antológia Kiadó gondozásában jelent meg a Retörki Könyvek sorozat 15. tagjaként.

Király Károly 1930-ban született Mezősegen, 18 éves korától a háborút követő ínséges időkben elkötelezte magát a romániai kommunista ifjúsági mozgalom mellett. 1968 és 1972 között az újonnan létrehozott Kovászna megyei párbizottság első titkára, megyei néptanács elnöke.

1972-ben lemondott minden magas állami és pártfunkciójáról. 1978 és 1990 között a Marosvásárhelyi Medgyesfalvi Konzervgyár igazgatója, ez idő alatt több tiltakozó beadványt írt, az utolsót 1987-ben Ceausescunak címezve.

1989 december végétől 1990 májusáig a Marosvásárhelyi Megmentési Front elnöke, 1990

májusától a Román Szenátus alelnöke. Még ebben az évben megalakította a Nemzeti Kisebbségi és Etnikai Szövetségek Ligáját.

1991-ben a román parlament 514 tagja közül egyedüliként nem vett részt az új alkotmány megszavazásán, annak kisebbségellenes passzusa miatt, amiért megfosztották szenátori mandátumától. 1993-ban alapította a Székely Faluért Alapítványt, mezőgazdasági gépekkel támogatta a székely falvakat, és több mint félmilliárd lejjel segítette az egyházakat, civil, politikai és ifjúsági szervezeteket, nagycsaládokat, időseket.